

Anya werd jarenlang gestalkt en bijna vermoord door haar ex

‘Als die bom was afgegaan, waren wij én de halve buurt ontploft’

Op haar tweeëntwintigste trouwde Anya (64) met haar grote liefde, maar al daags na de bruiloft kwam de ware aard van haar man naar boven. In de jaren die volgden, werd ze stelselmatig geestelijk en lichamelijk mishandeld, tot ze met haar zoon op de vlucht sloeg. Ze verhuisde maar liefst vijftig keer door het hele land, maar altijd wist hij haar weer te vinden en uiteindelijk bijna te vermoorden met een zelfgemaakte bom. 'Jarenlang keek ik onophoudelijk over mijn schouder.'

Ik leerde hem kennen via vrienden tijdens Loudejaarsnacht. Ik was achttien, hij drieëntwintig, en we waren allebei op hetzelfde feestje. Die avond bleef het bij een korte ontmoeting, maar later kwamen we elkaar weer tegen in de dansschool. Hij was aantrekkelijk met zijn halflange, zwarte haar en donkere ogen, en we raakten aan de praat. Hij gaf me veel complimentjes en was erg charmant. Ik vond hem leuk, we hielden contact en al snel kregen we verkering. Het voelde goed. Hij was erg lief voor me en overlaadde me met cadeautjes. Ik was echt verliefd op hem, dus natuurlijk zei ik ja toen hij me later ten huwelijk vroeg. We trouwden toen ik tweeëntwintig was en ik was dolgelukkig. Toen had ik nog geen idee van wat me

allemaal nog te wachten stond. De dag na onze bruiloft begon hij al vreemd te doen. We zaten aan tafel en opeens zei hij dat hij helemaal geen kinderen wilde. Over dat onderwerp hadden we het al een paar keer gehad en toen had hij gezegd dat hij ook graag een groot gezin wilde met mij. Maar daar kwam hij nu dus totaal onverwacht op terug. En zijn rare gedrag ging van kwaad tot erger. Dan zei hij plotseling dat ik mijn bestek verkeerd vasthield of dat ik de vaat niet goed had gedaan. Ook begon hij mij persoonlijk af te kraken. Dan zei hij bijvoorbeeld dat ik er niet uitzag. Of hij vroeg of ik echt zó de deur uitging, terwijl ik dacht dat ik iets leuks had aangetrokken. Nu denk ik weleens: waarom ben ik er nooit tegen ingegaan? Maar zo werkte het niet in mijn hoofd. Ik ben opgevoed met

klappen en kleinerende opmerkingen, dus ik wist niet beter. En toen hij mij z'n eerste klap verkocht, keek ik dus ook niet echt raar op. Ik had het vast ergens aan verdiend, dacht ik."

Overleden kindje

"Na die eerste klap werd ik regelmatig in elkaar geslagen. Daarin was hij zo onvoorspelbaar. Het ene moment zat ik gewoon met hem te praten, het volgende moment begon hij er opeens op los te slaan. Zelfs toen ik zwanger was, wat ondanks alles dus toch gebeurd was. Pas bij de bevalling kwam ik erachter dat het een tweeling was, een jongen en een meisje. Mijn dochtertje kwam levenloos ter wereld en was helemaal vergroeid. Wanneer ze in mijn buik precies was overleden, kon niet meer achterhaald worden. Maar ik ben ervan overtuigd dat alle mishandelingen de oorzaak van haar dood zijn geweest. Ik was er ontzettend verdrietig om, maar tegelijkertijd was ik natuurlijk ook heel blij dat mijn zoon het wel had gehaald. Ondertussen begon ik steeds meer aan mezelf te twijfelen. Mijn man zei elke dag dat ik nergens goed voor was en ik geloofde dat. De kracht en de moed om bij hem weg te gaan,

Tekst: Renée Brouwer - Foto: privébezi

had ik echt niet. Ik wist gewoon niet hoe ik dat dan moest aanpakken. Ik zorgde thuis voor ons kind en hij zorgde voor het inkomen, hoe kon ik in hemelsnaam een bestaan in mijn eentje opbouwen?"

Ontsnappingsplan

"Op een gegeven moment ging het thuis zo slecht dat ik echt

op was. Mijn huisarts zag het ook en hij verwees me door naar een herstellingsoord. Ik was zo murw gemaakt dat ik alles maar liet gebeuren. Ik had niet de kracht om me te verzetten. Ik wilde alleen maar rust en was

mij en mijn zoontje konden helpen. Ik vertelde alles wat er gebeurd was, maar mijn ouders reageerden lauwtjes. Mijn moeder zei dat het allemaal vast wel meeviel. Ik had nooit een goede band

‘Ik ben opgevoed met klappen en kleinerende opmerkingen, dus ik wist niet beter’

blij dat ik voorlopig in ieder geval was verlost van de mishandelingen door mijn man. Eenmaal daar kreeg ik een brief van zijn moeder, waarin ze schreef dat ze zich zorgen maakte om de veiligheid van ons kind. Ik was in alle staten. Ik wist dat ik moest ingrijpen, maar ik wist niet hoe. Ik voelde me zo waardeloos. Mijn zoon was in gevaar, maar ik kon hem niet beschermen. Tijdens een weekendverlof mocht ik naar huis. Maar dat durfde ik niet, zo bang was ik voor mijn man. Dus ging ik naar mijn ouders, in de hoop dat zij

gehad met mijn ouders, maar dat ze me zelfs hier niet mee wilden helpen, kon ik gewoon niet geloven. Gelukkig zat mijn oom ook bij dit gesprek. Hij trok zich mijn verhaal wel erg aan en hakte de knoop voor mij door. Ik moest weg, zei hij. Weg uit dat herstellingsoord en samen met mijn zoon weg van mijn man. Hij beloofde me onderdak en ik durfde nu een plan te maken om te ontsnappen."

Onderduiken

"Een paar dagen later haalde ik mijn zoontje op bij de ►

peuterspeelzaal. Het was nog een heel gedoe om hem mee te krijgen, want mijn man had tegen de peuterleidster gezegd dat ze mijn zoon niet aan mij mocht meegeven, alleen aan hem. Maar daar trok ik me natuurlijk niets van aan. Ik pakte mijn zoon uit het lokaal en nam hem gewoon mee. In het huis van mijn oom en tante doken we samen onder. Het voelde eng en goed tegelijk dat ik deze heftige beslissing had genomen. Enerzijds was ik blij dat ik samen met mijn zoon weg was bij mijn man, anderzijds was ik als de dood dat hij ons zou zoeken en vinden. En dat laatste gebeurde ook.

'Ik was in alle staten. Mijn zoon was in gevaar, maar ik kon hem niet beschermen'

Mijn man kwam erachter waar we zaten en begon me te stalken. Ik zag zijn opvallende, gele auto steeds in de buurt en hij stond dan midden op het plein voor de bovenwoning van mijn oom en tante naar boven te kijken. Ik vond het heel intimiderend. Via een brief had ik hem laten weten dat ik van hem wilde scheiden, maar hij liet het er niet bij zitten. Sterker nog: hij had het lef de de kinderbescherming in te schakelen om allerlei leugens over mij te vertellen. Er kwam een rechtszaak over de voogdij over onze zoon. In eerste instantie kreeg mijn ex

toestemming om onze zoon in het weekend te blijven zien, maar daar ging ik niet mee akkoord. Ik had de rechter verteld dat mijn zoon en ik gevaar liepen en zei: 'Die voogdijregeling gaat niet gebeuren, want dan blijf ik vluchten.' Tot mijn grote opluchting kwam het toen wel aan bij de rechter en de omgangsregeling werd ingetrokken. Maar eigenlijk schoot ik daar niet veel mee op, want mijn ex zou ons hoe dan ook gaan achtervolgen."

Blijven vluchten

"Ik was zo bang voor mijn ex. Als ik alleen al een foto van hem zag, liepen de rillingen

over mijn lijf. Onophoudelijk keek ik over mijn schouder. Dus dook ik na de rechtszaak opnieuw ergens onder. Maar ondanks het vonnis van de rechter, heeft de kinderbescherming mijn ex meerdere malen mijn adres gegeven, omdat zij vonden dat hij het recht had om onze zoon te zien. Echt ongelooflijk. Steeds wanneer mijn ex ons weer had gevonden, pakte ik direct onze spullen en sloeg ik weer op de vlucht. Zo bleef het jaren doorgaan. In totaal zijn mijn zoon en ik wel vijftientig keer verhuisd. Ik vond het vooral erg dat mijn

zoon elke keer opnieuw moest beginnen. Dan was hij eindelijk gewend op zijn nieuwe school en dan verhuisden we weer. Bijna alle provincies deden we aan. Toch wist mijn ex ons elke keer weer te vinden. Soms na een jaar, soms al na een paar maanden. Dan dook hij bijvoorbeeld plotseling op bij de school van mijn zoon. Echt heel intimiderend. Mijn zoon was, net als ik, erg bang voor hem. Hij kende zijn vader eigenlijk niet zo goed, maar wist door mijn vele waarschuwingen dat het geen goede man was. Achteraf vind ik het nog een wonder dat ik mijn zoon heb kunnen laten opgroeien tot de geweldige, volwassen man die hij nu is. Hij startte zijn eigen gezin en werd gelukkig en dat maakte mij ook erg blij."

Gaslucht

"Een paar jaar geleden kwamen we echter voor een nieuwe verrassing te staan, toen mijn ex een einde aan zijn leven maakte. Ik woonde op dat moment in Zuid-Spanje en mijn zoon belde me met het nieuws. Hij was ingelicht door de politie en gevraagd om zijn vader te identificeren. Dat kon hij echter niet, want hij had hem natuurlijk amper gekend en daarom vroeg hij mijn hulp. Met z'n tweeën gingen we naar het mortuarium en daar identificeerden we inderdaad mijn ex. Omdat mijn zoon de enige erfgenaam was, kregen we ook de sleutels van zijn woning. Toen we daar aankwamen, stond de stoep vol met politie en brandweer. Er was een gaslucht geconstateerd en we mochten niet naar binnen. Mijn ex

bleek vlak voor zijn dood zijn woning te hebben omgebouwd tot één grote bom, door de gasmeter in de kelder te saboteren en alle gaskranen open te draaien. Op het aanrecht stond een jerrycan met benzine. Daar hing een lont aan, die hij met een

'Als ik alleen al een foto van hem zag, liepen de rillingen over mijn lijf, zo bang was ik'

broodrooster had verbonden. De hendel was naar beneden gedrukt en vast getapet. De broodrooster zat via een timer in het stopcontact. Kennelijk had hij al bedacht dat ik ook zou meekomen naar zijn huis en wilde hij wraak nemen, door mij en onze zoon op te blazen. Gelukkig had de politie heel snel maatregelen getroffen om de bom net op tijd te kunnen ontmantelen. Als die bom werkelijk was afgegaan, waren niet alleen mijn zoon en ik, maar was ook de halve buurt ontploft."

Trauma

"Ik was ontgaan, hoewel het me niet eens verbaasde dat hij mij en mijn zoon had willen vermoorden. Waar ik erg van opkeek, was dat er in al die jaren helemaal niets was veranderd in zijn huis. Alle spulletjes stonden nog op exact dezelfde plek als in de tijd dat ik bij hem had gewoond, tot in het kleinste detail. Alsof de tijd had stilgestaan. Ik vond dat

heel angstaanjagend. Tijdens de jaren met mijn ex had ik al een complexe vorm van PTSS (*posttraumatische stressstoornis, red.*) ontwikkeld, maar na de moordaanslag rook ik overal een gaslucht. En ik kreeg ook continu flashbacks. Alle nare dingen die ik met

mijn ex had meegemaakt, kwamen op de gekste momenten ineens weer naar boven. Met hulp van een psychiater leerde ik daarmee omgaan. Toch merk ik nu nog steeds hoeveel invloed dit alles op me heeft gehad. Zo zit ik nooit met mijn rug naar de deur, ik ben altijd alert en moet controle hebben over wie er binnen kan komen."

Begrip

"Ongeveer tien jaar geleden heb ik mijn huidige man ontmoet. We raakten op de

camping aan de praat en hij ging nooit meer weg. We genieten van elk moment samen. Hij accepteert me volledig zoals ik ben en dat vind ik heel fijn. Hij is zo anders dan mijn ex. Hoewel ik een flinke rugzak heb, heeft hij daar alle begrip voor.

Met mijn zoon heb ik ook veel gesproken over alles wat er is gebeurd. Jarenlang heeft hij me kwalijk genomen dat we zo vaak zijn verhuisd, maar nu begrijpt hij ook waarom ik dat deed. Vooral ook nadat hij mijn eerste boek 'Achter tralies beland' had gelezen. Later, na de moordaanslag, schreef ik ook '3 oktober - Ik zal je krijgen'. In dat boek vertel ik het verhaal vanuit het perspectief van mijn ex. Een bewuste keuze, want door mijn psychiater heb ik leren omdenken. Ik wilde dat de lezer het echt zou beleven zoals mijn ex dacht. En dat was best moeilijk, maar in feite was hij ook een slachtoffer. Hij heeft nooit de juiste hulp gekregen om met zijn psychische problemen om te gaan. Stel dat dat wel was gebeurd, wat voor man zou hij dan zijn geweest? We zullen het nooit weten. Wat ik wel heel belangrijk vind, is dat ik geen liefde of haat meer voor hem voel. Alleen nog maar medelijden." ■

In haar boek *3 oktober - Ik zal je krijgen* vertelt Anya van der Gracht haar eigen waargebeurde verhaal door de ogen van haar ex-man Sjaak, die haar jarenlang stalkte en uiteindelijk probeerde te vermoorden. Een verhaal dat je gevangen houdt tot aan de laatste pagina. Meer informatie vind je op Anya's website: www.anyavandergracht.nl/boeken. **Mijn Geheim mag vijf exemplaren weggeven van 3 oktober - Ik zal je krijgen.** Wil je kans maken op dit boek? **Mail dan o.v.v. 'Ik zal je krijgen'** naar redactie@mijngeheim.nl en laat je gegevens achter. **Meedoen kan tot 3 mei.**

**WIN!
actie**